SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 24. LÖRNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 16 FEBRUARI, 1916. NO. 7

Gov. Library Jan 16 Winnipeg

Riksdagen öppnas.

Den svenska riksdagen öppnades den 17 januari med mycket högtidliga ceremonier.

KONUNGEN TALAR.

DEN SAMLADE VÄNSTERN HAR MAKTEN

Riksdagens högtidliga öppnande försiggick den 17 januari under sedvanliga former. Efter gudstjänsten i Slottskyrkan, dit kamrerarnas ledamöter begåfvo sig i procession med talmännen i spetsen, samlades man på riksalen. Här märktes bland de närvarande prins Bernadotte, diplomatiska kåren med damer samt högsta domstolens och regeringsrättens medlemmar, justitiekanslern, justitieombudsmannen, militieombudsmannen m. fl. På den kungliga läktaren såg man drottningen, kronprinsessan med prinsarne Gustaf Adolf, Sigvard och Bertil och prinsessan Ingrid samt prinsessan Ingeborg med prinsessorna Margareta, Märta och Astrid.

Sedan konungen, företrädd af riksmarskalken och åtföljd af kronprinsen samt hertigarna af Vestergötland och Nerike inträdt och kungssången spelats, upplästes trontalet och berättelsen om hvad sig i rikets styrelse tilldragit.

Trontalet, hvilket vi denna gång känna oss manade att oafkortadt återgifva, var af följande lydelse:

"Gode Herrar och Svenske Män!

I vidgadt omfång fortgår den väldiga kamp, hvars utgång afgör folkens framtid. Skall vårt fosterland ur tidens hvälfvningar framgå starkt, tryggadt och aktadt, fordras för visso mycken besinning och kraft i de rådslag och beslut, som riksvårdande plikter ålägger Mig och Eder. Jag hälsar Eder välkomna, när i nu samlens till Edert viktiga värf.

Den neutralitet Jag vid krigets början beslutat iakttaga, har hitintills kunnat upprätthållas. Det är alltjämt Min lifliga förhoppning, att så äfven framgent må kunna ske. Ökad försvarsberedskap hos rikets stridskrafter till lands och vatten måste fortfarande vidmakthållas för tryggande af Sveriges neutralitet och självbestämningsrätt.

Ej blott genom de personliga uppoffringar, som för krigsberedskapen erfordrats, utan äfven på mångfaldigt annat sätt och allt mera kännbart har vårt folk under det år, som förflutit, fått erfara krigets verkningar. I allt högre grad hafva de krigförande åsidosatt folkrättsliga regler, som tillkommit för att skydda neutrala staters och deras medborgares rättigheter och uppdraga gränser för krigets våld och förödande ingrepp mot fredlig samfärdsel. I känsla af plikten att bevara det folkrättens arf, som vunnits genom århundradens ansträngningar och i hvars skapande Sverige tagit verksam och ärofull del, har Jag genom åtgärder, delvis vidtagna i samförstånd med de båda andra skandinaviska rikenas regeringar, verkat för hittills erkända folkrättsliga reglers upprätthållande och efterlefnad.

Betydande äro de svårigheter, som vållats vårt folk i dess ekonomiska lif genom krigförande makters hållning. Ehuru Mina omsorger om vår legitima utrikeshandels fria fortgång i några fall ledt till undanröjande af resta hinder, försvåras dock fortfarande nödig tillförsel af varor, erforderliga för vårt folks uppehälle eller för jordbrukets och industriens arbete. Mot försök att ställa vårt näringslif under främmande och själftagen uppsikt har Jag mer än en gång måst inskrida.

För de ekonomiskt svaga i samhället, som särskildt hårdt träffats af den dyrtid kriget framkallat, är Min medkänsla djup och uppriktig. Åtgärder för beredande af tillgång på oumbärliga förnödenheter och i prisreglerande syfte hafva af Mig vidtagits. Äfven framgent skola dessa viktiga ärenden vara föremål för Min oaflåtliga uppmärksamhet. För vissa af de lägst aflönade statstjänstemännen ämnar Jag föreslå en särskild krigstidshjälp.

I en brytningstid, full af faror, sådan som den, hvilken nu bemsöker världen, kräfver rikets säkerhet, att arbetet på försvarets stärkande utan dröjsmål fullföljes.

Jag ämnar förelägga Eder förslag till ny expropriationslag, till författning om fastighetsregister för stad, till lag om ändrade föreskrifter beträffande verkställighet af straffarbete och fängelsestraff och till ny lag om ansvarighet för skada i följd af automobiltrafik.

Under nu rådande förhållanden har Jag ansett lämpligt att verkställa undersökning rörande ökade möjligheter till straffrättsligt ingripande mot den, som inlåter sig i för riket menlig förbindelse med främmande makt eller ockrar på dyrtiden.

På det sociala området förberedes ny lagstiftning om försäkring mot olycksfall i arbete, lagstiftning i syfte att mildra följderna af arbetstvister samt förslag om en förbättrad organisation af den offentliga arbetsförmedlingen.

För utveckling af den industriella produktionen och till främjande af aruutbyte med främmande länder komma att föreläggas Eder förslag, afseende dels anstalter till de högre tekniska undervisningens förbättrande, dels stödjande af vissa handels- och exportorganisationer samt undanröjande af ännu befintliande hinder för inrättande af frihamnar och frilager.

Jag förbereder jämväl förslag till ordnandet af vissa betydelsefulla kommunikationsfrågor.

Anslag komma att af Eder åskas för höjande af skogskulturen samt för tillgodogörande af vårt lands naturliga tillgångar i vattenkraft, torf och stenkol. Arbetet på en förbättrad vattenrättslagstiftning påskyndas.

Fortfarande har enligt förhållandenas kraf stränge sparsamhet vid uppgörande af förslag till statsregleringen iakttagits. Förslag om nya skatter komma dock att för Eder framläggas.

Jag har för afsikt att af Eder äska särskilda deputerade att med Mig öfverlägga.

I bön till Gud, att Han allt framgent måtte hålla sin skyddande hand öfver oss alla och att Han måtte väcka till lif hos vårt folk de stora egenskaper, som mer än en gång i tiden af fara för fosterlandet trädde i dagen hos våra förfäder, förklarar Jag, under nedkallande af Guds välsignelse öfver Eder och Edra arbeten, detta riksmöte öppnadt och förblifver Eder, Gode Herrar och Svenske Män, med all kunglig nåd och ynnest städse bevågen."

Sedan konungen slutat detta sitt tal framträdde först Första kammarens talman, grefve Hugo Hamilton och frambar Första kammarens undersåtliga vördnad och tillgifvenhet.

Andra kammarens talman, landshöfding J. Widén, talade därpå.

Till slut öfverlämnade finansministern till hvardera af talmännen ett exemplar af statsverkspropositionen, hvarefter konungen lämnade riksalen.

Partiställningen vid årets riksdag torde inte ha ändrats i någon vidare mån sedan i fjol. Då voro af Första kammarens 150 ledamöter 90 högermän, 46 liberaler och 14 socialdemokrater; af Andra kammarens 230 ledamöter voro 86 högermän, 57 liberaler och 87 socialdemokrater. Således skulle den samlade partistyrkan vara: Högermän 176, liberaler 103, socialdemokrater 101. Således kan intet parti sägas sitta inne med afgörande makten. Man får dock antaga, att i många frågor åtminstone liberaler och socialdemokrater göra gemensam sak, och i så fall förfogar den samlade vänstern öfver 204 röster mot högerns 176.

MANITOBAS BUDGET.

Ökad beskattning på järnvägarna och inkomstskatt blifva antagligen nödvändiga i Manitoba.

Manitobas finansminister, Hon. Edward Brown, framlade i onsdags eftermiddag kommande budgetårs öfverslag, som visar ett beräknadt underskott på $156,956.06. Inkomsterna anslås till $6,371,704.16, medan utgifterna komma att belöpa sig till $6,528,660.22.

Ökade utgifter till undervisningsväsendet och för municipal commissioners department är den hufvudsakliga orsaken till de stora utgifterna. I flera departement, bl. a. för executive council, kommer det att bli betydande besparingar. På grund af för ändrad bokföring blir det en synbar ökning i finansdepartementets utgifter; i verkligheten bli utgifterna äfven till detta departement mindre än i fjol.

Till undervisningsdepartementet blir det en ökning i beviljningarna på $117,920.30, förorsakad väsentligen af de ökade bidragen till skolorna (school grants).

Posten "hjälp till municipaliteter", som förr om åren möttes med så mycken kritik, kommer att reduceras med $150,000.00.

Mr Brown beräknar, att det blir ett underskott i budgeten, när alla utgifter, äfven "capital accounts", tas i betraktande. För att täcka detta underskott kommer ökad beskattning på järnvägarna och inkomstskatt att föreslås.

Förenta Staternas befolkning.

Förenta Staternas befolkning uppgick den 1 januari till 101,238,315.

Afliden dansk artist.

Från Köpenhamn telegraferades i måndags, att Vilhelm Hammershoj, en af Danmarks främsta artister, afled i söndags. Han var född 1864.

Notabelt dödsfall.

Sir Charles River Wilson, f. d. president af Grand Trunk Railway, afled i onsdags i sitt hem i London, England. Sir Charles var född 1831.

Ingen demokratisk opposition mot presidenten.

Demokratiska nationalkomiténs subkomité låter från St. Louis veta, att ingen opposition kommer att möta presidentens åternomination vid det demokratiska konventet i sommar.

Krigssekreteraren afgår.

Förenta Staternas krigssekreterare Garrison inlade i torsdags om afsked, hvilket genast beviljades af presidenten. Orsaken till resignationen är, att divigerande åsikter gjort sig gällande mellan presidenten och Garrison angående försvaret. Någon efterträdare har ännu icke blifvit utsedd.

Eld ombord.

Ett telegram från London i tisdags f. v. meddelar att Svenska Mexicolinjens i Göteborg ångare Texas är på väg till Kirkwall, Skottland, med eld i bomullslasten. Ångaren afgick den 22 jan. från New Orleans och den 27 från Newport News till Göteborg och Kristiania. Lasten värderas till 470,000 dollars.

Krigskrönikan.

Ryssarna äro segerrika på ostfronten. — Häftiga artilleristrider utkämpas på västfronten.

TYSKA BANKER FALLA.

RYSKA TRUPPSAMMANDRAGNINGAR MOT SVENSKA GRÄNSEN?

Onsdagen den 9 februari.

Från Petrograd meddelas, att rapporten, att Tyskland gjort erbjudanden om separatfred både med Ryssland och Japan bekräftats af grefve Okuma, premierminister af Japan. Erbjudandet har tillbakavisats. — Från Delhi meddelas officiellt, att general Townshend håller Kut-el-Amara som en punkt af strategiskt värde, och att general Aylmer's operationer skola utföras för att stödja general Townshend på denna punkt. — Från Berlin meddelas, att Hansabund, en organisation af stora tyska industriföretag, efter två dagars sessioner, hvilka besökts af representanter från alla delar af Tyskland, beslutat att hos rikskanslären anhålla om att denne inför förbundsrådet framlägger en lag, som bestämmer om en ekonomisk generalstab, som skall handhafva och kontrollera de många affärsproblem, hvilka nu föreligga. — Från Berlin meddelas officiellt, att ryssarna åter tagit till offensiven i Galizien. Ryssarna lyckades vid Tarnopel genomtränga de österrikisk-tyska infanteripositionerna, men blefvo snart därefter tillbakadrifna. — Från Paris meddelas, att Besnard, understatssekreterare för aviationen, afgått. Han har länge mött opposition. Någon efterträdare kommer icke att utnämnas. — General Sir Horace Lockwood Smith-Dorien har på grund af svag hälsa afgått från befalsposten för de brittiska arméerna i Ostafrika. Han kommer att efterträdas af inrikesministern general Jan Smutz. — Instruktioner ha kommit från det brittiska utrikesdepartementet till den brittiske generalkonsuln i New York, att kapten Harrison och de 16 officerare på Appam, som togs af tyskarna, skola kvarstanna i New York. — Enligt tyska tidningar äro prins Oscars sår icke af allvarlig natur, men som han lider af svagt hjärta, kan han icke vidare deltaga i kriget. — De tyska trupper, som togo sin tillflykt till det spanska Guinea, skola föras till Spanien för att där interneras. De äro cirka 15,000 i antal. De preussiska förlusterna uppgå nu till 2,377,378. — Bulgarerna ha besatt Tirana, 20 mil öster om Durazzo, där större strider sannolikt förestå. — En fransk afdelning har tagit den grekiska ön Fano, norr om Korfu.

Torsdagen den 10 februari.

Från London meddelas, att två kvinnor och ett barn i går eftermiddag blefvo sårade, då två tyska sjöplan anställde raid på Kentish-kusten. Den materiella förlusten är icke stor. — Från London meddelas, att fransmännen och tyskarna varit invecklade i häftiga strider emllan Lens och Arras. Berlin rapporterar, att tyskarna togo franska positioner öfver 800 yards långa. — Ryska torpedbåtar sänkte fyrtio turkiska segelfartyg i Svarta hafvet och bombarderade tre marinvarf utmed Anatolianska kusten. — Prinsen och prinsessan Emmanuel de Salm-Salm af österrike, 8 brittiska krigsfångar, ha utväxlats mot öfverste Gordon, V.C., hvilken tillfångatogs af tyskarna i slaget vid Mons. — Från Bermuda meddelas, att det tyska krigsfartyget Roon, som anställt raider på handelsfartyg, blifvit taget af det brittiska krigsfartyget Drake efter tre timmars strid, 200 mil nordost om Bermuda. — Tyskarna hafva nått fram till Liksno på Dvinskfronten.

Fredagen den 11 februari.

Ryssarna äro nu helt och hållet herrar öfver Uscieczko på den galiziska fronten och sträfva mot Czernowitz, Bukowinas hufvudstad. Om denna stad kan tagas, tros det kunna utöfva starkt inflytande på Rumänien. — Tyska regeringen ämnar utfärda ett memorandum till de neutrala regeringarna att hädanefter komma armerade handelsfartyg, som tillhöra länder, hvilka ligga i krig med Tyskland, att anses som krigsfartyg. Senare meddelades, att Tyskland och österrike formellt notifierat Förenta Staterna om detta och att denna plan sättes i verket d. 1 mars. — Från Petrograd meddelas, att den ryske tsaren i går afreste till fronten.

Lördagen den 12 februari.

Premierminister Briand af Frankrike har haft en konferens med den italienske statsministern i Rom. — Från Berlin hade meddelats, att tyskarna sänkt den nya brittiska kryssaren Arabis och torpederat fartyg, detta förnekades emellertid från det brittiska amiralitetet. — Från myndigheterna i Washington har till myndigheterna i Ottawa kommit en försäkran om, att Förenta Staterna icke komma att få användas som basis för tyska stämplingar mot Canada. — En kunglig befallning har utfärdats i Italien, som förbjuder import till Italien eller transitering genom Italien af tyska och österrikiska handelsvaror. — Två stora bankinstitutioner i södra Tyskland hafva gått i konkurs. En af dessa hade skulder, uppgående till $125,000,000. — Från Berlin meddelas, att franskt infanteri efter häftigt artilleribombardement på östre delen af Champagnefronten i går gjorde ett anfall. Fransmännen genomträngde de tyska positionerna nära Massiges öfver en front på 200 yards.

Måndagen den 14 februari.

Österrikiska aeroplan anställde i lördags en raid öfver Ravenna och grannstäderna Codigoro och Bottrighe i nordöstra Italien. Femton personer dödades. — Ryssarna avancera fortfarande på alla fronter trots stark kyla. — Från Konstantinopel meddelas, att britterna blifvit slagna nära Korna på den mesopotamiska fronten. — Från London meddelas, att den första kalleilsen till gifta män, hvilka anmälde sig under Derbyplanen, kommer att utfärdas om en månad. — Enligt ett officiellt meddelande från prins Nikolaus af Grekland, en broder till kung Konstantin, har Grekland framlagt förslag till ententemakterna. — Bulgarien lär hafva hört sig för, om separatfred med de allierade. — Tyska handelsfartygen Bahrenfold och Turpin, som varit internerade i hamnar i Sydamerika, hafva undsluppit och stuckit i väg till hafs. — Förre grekiske statsministern Venizelos har beslutat att återvända till aktiv politik och uppställt sig som kandidat till deputeradekammaren. — Ryssarna hafva tagit staden Garbounovka, hvarigenom försvaret af Dvinsk lär vara försäkradt. — En massa tyska trupper ha anländt till Turkiet. — Den brittiska ångaren Arethusa stötte i dag på en mina på Englands ostkust. Fartyget blir antagligen helt vrak. Tio man af besättningen omkommo. — Fransmännen hafva koncentrerat trupper från Saloniki ända up till den bulgariska gränsen. Bulgarerna innehafva nu en tredjedel af Albanien. — Från Berlin rapporteras stora tyska framgångar, en nordväst om Tahure, där 700 yards positioner tagits, och en i trakten af Anersept, där 400 yards positioner togos.

Tisdagen den 15 februari.

Det är fortfarande mycket lifligt på den västra fronten och kanonerna dåna oafbrutet. De allierade hafva här i det stora hela haft framgång. — I Kaukasien ha ryssarna tagit ett af Erzerum forten och en massa turkar ha fallit i deras händer. — Från Petrograd meddelas, att ryssarna med framgång bombarderat flera turkiska fort vid Svarta hafvet.

Meddelanden från och om de skandinaviska länderna.

Per elegraf.

London, d. 13 febr. — Ett Köpenhamntelegram säger, att ett tyskt aeroplan i lördags eftermiddag passerade nära Köpenhamn. Den danska regeringen har instruerat sin minister i Berlin att protestera. Senare meddelas, att det var ett tyskt sjöplan, hvilket flög några gånger rundt staden på en höjd af 3,000 fot och sedan försvann.

•

Ett telegram från Stockholm i tisdags f. v. säger att där uppstått en högljudd begäran om repressalier mot Tyskland, därför att tyska regeringen gifvit befallning att alla kontrakt med svenska kunder om leverans af anilinfärger skola brytas, med mindre än att kunderna äro villiga att betala ett fyra gånger högre pris än som stipulerats i kontrakten och efter normalkursen på tyska marken.

•

I fredags å. d. påstods att det till Köpenhamn kommit underrättelser från Petrograd, i hvilka det medgafs att en större truppstyrka de senaste veckorna sammandragits i nordvästra Ryssland. Det försäkrades emellertid att detta ej föranleddes af någon förmodan att Sverige var betänkt på att infalla i Finland.

Svenska pressen säges — i samma telegram från Köpenhamn — framhålla som viktiga nyheter rapporterna om de nämnda ryska trupprörelserna, men uttrycka i allmänhet tvifvel om en rysk mobilisering vid svenska gränsen.

I en intervju i lördags å. d. säges envoyén W. A. F. Ekengren i Washington ha yttrat:

"Jag tror ej att det finns någon som hälst grund för ryktet, emedan vårt förhållande till Ryssland alltid varit godt. Ryssland har underhållit bevakning längs vår gräns och har godt om trupper i Finland, men jag tror ej att det är menadt som hot mot oss. Det skulle ej finnas någon anledning till dylikt.

Från andra håll pastås, att ententemakterna äro ganska bekymrade öfver Sveriges vänskapliga förhållande till Tyskland, och man vågar sig på gissningen att Ryssland genom att sammandraga trupper mot Sveriges gräns vill framkalla en moralisk verkan, som skulle vara ägnad att tillförsäkra om de nordiska ländernas fortfarande neutralitet.

•

Ett telegram från Köpenhamn i måndags f. v. säger att en tysk torpedbåt kvällen förut prejat den amerikanska ångaren Moreno i danskt farvatten och begärt få se skeppspapperen. Kaptenen underrättade de äntrande tyskarne att papperen öfverlämnats till en dansk myndighetsperson som befann sig ombord. Den senare vägrade att framvisa dem och tyskarne drogo sig tillbaka. Händelsen har väckt stort uppseende i Danmark.

•

Fyra hundra finnar på väg till Amerika ha blifvit kvarhållna i Köpenhamn på begäran af de ryska myndigheterna trots sin försäkran att de blifvit förklarade odugliga till krigstjänst, meddelade ett telegram i måndags.

•

Amerikanske ambassadören i Turkiet, Henry Morgenthau, på genomresa från Konstantinopel till Washington, medföljde i söndags å. d. ångaren "Frederik VIII", då den afgick från Köpenhamn. Med tillstånd af engelska utrikesdepartementet — hvilket tillstånd endast med en del svårigheter erhållits — medtog han två turkiska betjänter.

•

Från Fords byrå har officiellt tillkännagifvits att den neutrala fredskonferensen skulle öppnas i Stockholm i måndags, f. v., då den förmodligen också öppnades.

•

Stockholm, d. 12 febr. — Ett möte af 45 danska män och kvinnor hölls i Köpenhamn i torsdags för att välja delegater till den neutrala fredskonferensen, som skall hållas här i staden. Tolf delegater valdes, däribland M Klausen, förste vicepresident af danska riksdagen.

NYA SENATORER.

W. H. Sharpe och John L. McLennan bliva senatorer.

W. H. Sharpe, f. d. parlamentsledamot för Lisgar, Manitoba, hvilken afgick för att hjälpa de konservativa i provinsvalet i Manitoba, har blifvit kallad till senator efter framlidne senator Kerchoffer. Mr Sharpe är öfverste-löjtnant och kommenderar 184de bataljonen med hufvudkvarter i Winnipeg.

John L. McLennan från Sydney, N. S., har äfven blifvit utnämnd till senator efter framlidne senator McKey. McLennan är advokat men har i flera år publicerat Sydney Post.

Soldatupplopp.

Soldater i Calgary tillställa pöbelupp träden och förstöra totalt tre affärsbygnader.

TYSKHAT ORSAKEN.

ÄFVEN I EDMONTON ÄRO SOLDATERNA OROLIGA.

Förliden vecka inträffade i Calgary, Alta., några händelser, som tala ett tydligt språk, att det finnes en hel del ganska dåliga element bland våra soldater, och att hatet mot landets fiender hos en hel del folk är rent fanatiskt.

Strax efter kl. 9 i torsdags kväll marscerade omkring 500 soldater från fyra bataljoner i Calgary i samlad trupp nedför Ninth ave. till White Lunch restaurant vid Eight ave., east, som äges af White Lunch company med mr F. H. Neagel som manager. Denne hade blifvit underrättad om, att soldaterna hyste agg till honom och hans bolag och hade notifierat både polisen och militärmyndigheterna. Polismästar Cuddy samlade i hast ihop ett halft dussin poliskonstaplar och detektiver och skyndade till platsen. Alla kunder sändes ut, och dörrarna låstes. Då soldaterna anlände, uppmanade polismästaren dem att aflägsna sig och icke begå några olagligheter. Soldaterna ville emellertid icke lyssna på det örat och inom några sekunder kastades alla möjliga projektiler mot affärens stora skyltfönster, hvilka krossades. En kassörska blef lindrigt sårad och poliskonstapel Fraser blef så illa skuren af kringflygande glasskärfvor, att han måste begifva sig till sjukhus.

Polisen kastades med lätthet åt sidan, och under en timmes tid gjorde folkmassan, hvad den behagade med platsen. Cirka 2,000 personer hade tillströmmat, och polisen stod hjälplös. Brandkåren utkallades men kunde intet uträtta. Brandsoldaterna kunde endast stå som åskådare, medan hopen af män i uniform och en del civila totalt ödelade restauranten.

MacLennans dansskola en trappa upp sparades icke häller. Det var emellertid mest civila, som här voro framme, i det soldaterna icke hade någon ond afsikt mot denna skola.

En del af folkhopen besökte äfven en restaurant på Ninth ave., som äges af samma bolag, och för där fram på samma vandaliska sätt. Kassören och kyparne flydde hals öfver huf vud, och inom några minuter såg platsen ut som en bygnad "någonstans i Flandern".

Spårvägstrafiken måste upphöra för en stund. Det dröjde två timmar, innan folkmassan tröttnade på sin fina sysselsättning och polisen blef herre på platsen. Förlusten för restauranten beräknas till $8,000.

Orsaken till detta beklagliga uppträde var, att soldaterna fått för sig, att restaurantens manager afskedat sårade soldater, som voro anställda som kypare, och ersatt dem med tyskar. Mr Neagel påstår emellertid, att så icke är förhållandet. Han har sett sig nödsakad att afskeda en man, som en gång i tiden varit soldat, men nu icke har något som hälst med armén att skaffa.

Vissa försiktighetsåtgärder vidtogos genast — nog kraftiga voro de emellertid tydligen icke —, en del vaktér utställdes, ty man fruktade, att nya uppträden skulle äga rum. Och mycket riktigt, följande kväll voro cirka 500 soldater åter framme och förstörde Riverside hotel, som ligger i Riverside distriktet, norr om Bow river. Bygnaden blef totalt ödelagd. Fönstren krossades, möbler och inredning slogos sönder och kastades ut i snön. Med soldaterna förenade sig snart civila, och massan uppgick åter till cirka 2,000 personer.

Öfverstlöjtnant Armstrong af 56te bataljonen, en af de mest populära officerarna i garnisonen, kom genast till platsen i automobil, men kunde intet uträtta för att återställa ordning. Slutligen sändes militär till platsen, som afstängdes.

Under tiden hade massan åter marscherat upp i staden utför Eight ave. i tydlig afsikt att anfalla Kronn's Rathskeller och Kolbs restaurant. Dessa platser räddades emellertid af polis och militär. Rykten voro äfven i omlopp, att man ämnade anfalla C. P. R:s stora hotell Palliver, men en stark vakt förhindrade folk att nalkas hotellet.

Vid midnatt började folkmassan skingra sig, och myndigheterna äro tydligen herrar på täppan. Alla de hotade platserna stå emellertid under stark bevakning och vakter äro utsatta öfver hela staden.

Orsaken till anfallet på Riverside hotell var, att ägaren till detta hotell skulle vara tysk. Det lär emellertid förhålla sig så, att han är — engelsman.

Trupperna i Calgary få nu icke lämna sina baracker. Endast några få ha fått permission, och soldater, som påträffas på gatorna utan pass, kunna blifva arresterade. En militär undersökning pågår, men dess resultat har ännu icke blifvit offentliggjordt.

I poliskretsar tror man, att det hela planlagts och satts i scen af tyskvänliga personer, som därigenom önskade misskreditera de canadensiska trupperna och lägga hinder i vägen för rekryteringen. Många tro dock, att denna förklaring icke håller streck, utan att upploppen kunna tillskrifvas pöbelinstinkter, "patriotism" och fanatiskt hat till allt hvad tyskt heter.

Stadsrådet har hållit extra möte och därvid gifvit förtroende-votum åt militärmyndigheterna. Borgmästar Costello anhöll per telefon hos premierminister Sifton, att alla barer skulle stängas, men denne ansåg, att detta icke behöfdes. Alla i stadens tjänst anställda personer, som äro af tysk nationalitet, hafva afskedats.

Äfven Edmonton hotades i fredags af soldatupplopp, men lyckades man i tid afvärja dessa. Hotelser hade utstalats från soldaternas sida mot MacDonald hotel och Edmonton Bulletin. Anledningen var, att tyskar skulle vara anställda i MacDonald hotel, och att Edmonton Bulletin skrifvit en för soldaterna misshaglig redaktionsartikel. Bulletins manager höll på militärmyndigheternas uppmaning ett tal till en massa, som samlats utanför bygnaden, och lyckades på ett tillfredsställande sätt förklara redaktionsartikeln i fråga.

Försiktighetsmått ha emellertid vidtagits äfven i Edmonton, och vakter äro utställda litet hvarstans. Alla barer i staden äro tills vidare stängda för 66te bataljonen.

DET SKAND. REGEMENTET.

Den skandinaviska komitén sätter sig i förbindelse med krigsministern och förklarar sig i pressen.

Den skandinaviska komitén, som har om hand organiserandet af ett skandinaviskt regemente, höll förli den onsdag möte å Hon. Thos. H Johnsons kontor i parlamentsbygnaden. Vid mötet beslöts, att man åter skulle sätta sig i förbindelse med krigsministern för att se, hvad som kunde göras i saken.

Vid detta möte beslöts att till pressen utgifva följande meddelande, som förliden fredag var synligt i de engelskspråkliga tidningarna i Winnipeg:

"Då meddelandet kom, att det behöfdes ytterligare cirka 50,000 från militärdistriktet No. 10 var den känslan allmän, att speciella ansträngningar måste göras för att nå detta mål. Praktiskt taget alla bataljoner, som afrest till fronten eller blifvit rekryterade här, hade skandinaver i sina led, och ingen tvifladé på, att många skulle komma att förena sig med armén äfven i framtiden. Men inget organiseradt försök hade gjorts att speciellt vädja till skandinaverna, och man förstod, att resultatet skulle blifva mycket godt, om man så gjorde. Därför sammankallades ett möte af representativa personer bland alla de skandinaviska nationaliteterna i Winnipeg, däribland representanter för de skandinaviska tidningarna i Winnipeg. Man satte sig i förbindelse med representativa män från Fort William till Prince Rupert, och mötet i Winnipeg och dessa personer voro eniga om, att det var tillrådligt och äfven nödvändigt att anhålla om tillstånd att värfva ett skandinaviskt regemente.

Alla voro vidare eniga om, att bataljonen skulle kommenderas af en skandinav, och att alla officerare så vidt möjligt skulle vara skandinaver. Man ansåg, att endast på så sätt skulle en speciell vädjan blifva effektiv, och att manskapet på så sätt skulle få större förtroende, och att önskan hos dem som togo värfning i en verkligt skandinavisk bataljon att upprätthålla sin ras heder och traditioner skulle skapa en sådan esprit de corps, att bataljonens duglighet och värde betydligt skulle ökas.

Saken föreldes på sådan basis D. O. C:s kontor i Winnipeg, och en antydan om att tillstånd skulle lämnas gafs äfven under förutsättning, att en man med nödiga kvalifikationer rekommenderades till befälhafvare. En sådan man fann komitén i kapten Albrechtsen, nu i 53dje bataljonen, C.E.F., en man af skandinavisk bord, som besitter de nödvändiga militärska kvalifikationerna.

En anhållan att få bilda bataljonen under kommando af kapten Albrechtsen sändes därefter till krigsministern genom distriktskontoret i Winnipeg. Denna anhållan var undertecknad af komitén, som bestod af Hon. T. H. Johnson, P. B. Schioler, Axel Hansen, Ingvar Olsen, N. F. Brown, H. Larson, Skuli Hansson, C. Roed och H. M. Hannesson.

Två veckor efter det denna anhållan hade afsändts meddelade tidningarna i Winnipeg, att en A. C. Fonseca erhållit tillstånd, att värfva en skandinavisk bataljon, ehuru ministern antydt, att komiténs erbjudande skulle accepteras, om det visade sig, att ett tillräckligt antal skandinaver finnas för den föreslagna bataljonen. Mr Hannesson, som då befann sig i

(Forts. å sid. 5.)

En intervju.

Presidenten för Scandinavian American Trading Company uttalar sig om pappersaffärerna i Sverige.

BLOCKADEN BESVÄRAR.

KOLBRISTEN INVERKAR MENLIGT PÅ DENNA INDUSTRI.

I ett af de sista numren af den ansedda tidskriften Paper Trade Journal förekommer en längre uppsats rörande situationen i Skandinavien beträffande pappersaffärerna i form af en intervju med presidenten för Scandinavian American Trading Company mr Hans Lagerlöf. Denna situation har naturligtvis nu ändrats betydligt genom det utfärdade förbudet mot export af kemisk massa från Sverige, men har uttalandet i alla fall sitt stora intresse.

Det var först under 1915, som de skandinaviska fabrikerna började känna bördan af den engelska blockaden. Bördan har blifvit svårare att bära månad efter månad och är nu nästan olidlig. En mycket viktig faktor har varit koltillförseln. Amerikanska fabrikanter böra lära sig veta att till och med de svenska statsbanorna icke varit i tillfälle att erhålla tillräckligt behof af kol för att järnvägsdriften kunnat pågå på ett tillfredsställande sätt. Detta endast har verkat att priset på mossa måst hålla sig högre än förr under många kommande år. På grund af högre kolpris hafva järnvägsfrakterna stigit till nästan det dubbla mot under normala förhållanden.

Det finnes så många och skiftande skäl, hvarför papperspriserna måste vara höga. Tyskland, som förr exporterat cellulosa, har nu gjort väldiga inköp, i all synnerhet från Östersjöhamnar, hvilka de praktiskt taget alltsedan krigets utbrott behärskat. Massan användes nu i Tyskland såväl vid fabrikationen af bomullskrut som ock för fabricering af förbandsgas. Dessutom har massan visat sig vara ett ypperligt ersättningsmedel för bindgarn och jute. Följden har ock blifvit att de svenska fabrikerna blifvit af med sina lager. Mr Lagerlöf omtalar att en fabrik med en årlig produktion af 22,000 ton och från hvilken han fyllt en order i slutet af november, ej hade, då denna order blifvit fylld, kvar mera än 55 ton i sina magasiner.

Finland, som förr skeppat stora kvantiteter ej blott till Amerika utan ock till Japan, England och den europeiska kontinenten, kan nu ej ens möta efterfrågan från Ryssland.

De svenska fabrikerna kunna ej få sådana förnödenheter, som de behöfva för att drifva fabrikationen.

Mr Lagerlöf påpekade vidare att lifsförnödenheter i det stora hela voro billigare i Tyskland än i Sverige, tack vare Englands sätt att behandla neutral handel. Regeringen i Washington borde få ögonen öppnade för att nästan alla artiklar, som den svenska industrien behöfver äro exportförbudna där. Dessa exportförbud äro så strängt tillämpade, att det är praktiskt taget en omöjlighet att utföra något.

Det skulle vara af intresse att än vidare gå in i detaljer rörande den intressanta intervjun, som innehåller mycket af intresse, men utrymmesskäl äro hindrande.

Som vi tidigare nämnde, har denna situation genom Sveriges exportförbud å kemisk massa betydligt förändrat sig. I ett senare nummer af tidskriften i fråga påpekar mr Lagerlöf ock att han för sin del är förvissad om att Sverige skall ge licenser att utföra massa till sådana länder, som däraf äro i trängande behof, dock på villkor att Sverige i utbyte får andra varor som det är i starkt behof af, gällande detta speciellt Förenta Staterna.